

במדינה

(המשך מעמוד 12)

מרצה אהוד, מרצין ומכובד. הוא גם בעל דיעות פוליטיות ברורות, שאינן מקובלות על שלטונות האוניברסיטה, הממונת במידה רבה בכסף אמריקאי. לוי הוא יורש ועד אנשי-הרוח למען וייאט-נאם, ואף הסגין ב"עצמו מול השגרירות האמריקאית ברחוב הירקון בתל-אביב.

הפלייה ברורה. הסטודנטים החליטו פה-אחד: פיטוריו של לוי באו בשל השקפיו, חיו, וכדי לפייס את התורמים האמריקאיים. מה גם שראש החוג למדעי-המדינה, שגם לפיטוריו, הוא הדיר אשר אריאן, הנחשב לפוראמריקאי מובהק.

ואכן, היה לסטודנטים על מה לסמוך. העובדות לגבי לוי היו תמוהות:

● ניתן היה לפטרו ללא נוהל מיוחד, מטני שלוי אינו אלא "מדריך".

● לוי הושאר בדרגה נחותה זו במשך שלוש שנים תמימות — דבר בלתי-רגיל לגמרי באוניברסיטה התל-אביבית.

● בדרך-כלל הופך "מדריך" למרצה, מיד עם קבלת התואר דוקטור. אולם לוי כבר היה דוקטור כשבא לתל-אביב — ועבר דת הדוקטוראט שלו נחשבה כסורבון לעבר.

דה מזהירה במיוחד. למרות זאת לא קיבל מעמד של מרצה.

● האוניברסיטה טענה, כי לא קיבל תואר "מרצה" מפני שלא פירסם עבודות-מחקר. אולם הרבה מדריכים אחרים, שפירסמו פחות עבודות מדיר לוי, עלו מומן לדרגת מרצה.

"כדי עורר אני מביע!" הסטודנטים של לוי התארגנו, תבעו את החזרתו. ה-קאמטוס התל-אביבי התייצב כולו לימינו.

משלחת התייצבה בפני הרקטור, רמזה כי צפויה התמרדות חמורה. נתמנתה ועדה לבדיקת העניין.

השבוע הגיע העניין לסינאט, וזה החליט לבטל את פיטוריו של לוי. למרות שהבוס שלו, אריאן, הודיע כי לא ישתפו בחוג שלו.

אולם תוך כדי כך נתגלתה תופעה המורה

רקדנית-קרח בריג'יט מירוישד'ים

יותר אף מפיטוריו לוי. כי בראיון שהעניק השבוע למעריב, הכריז אריאן: "דיעותי הפוליטיות של המרצה אינן מעניינות אותי, כל עוד אינו מביע אותן בשיעוריו. ואומנם, ד"ר לוי לא השמיע כל נימה אידיאלוגית בהרצאותיו. על-כף-פנים, לא באותן שאני נכחתי בהן."

יער חדש. בפסוק זה ביטא אריאן גישה, שהיא מהפכנית במשמעותה השלילית: שאסור למרצה להשמיע את דיעותיו

● בין השאר יזם תאי-הסטודנטים של ה"עולם הזה" — כוח חדש החתמה נסיונית על עצומה שדרשה את ביטול פיטוריו של לוי, ואת שיתוף הסטודנטים בכל מוסדות המינהל של האוניברסיטה. על עצומה זו חתמו, תוך שתיים וחצי, 300 סטודנטים.

איזו טלוויזיה עומד אחה לקנות?

לפני שתחליט, דרוש הדגמת מכשיר הטלוויזיה של G.E.C.

פ א ר ת ו צ ר ת ב ר י ט נ י ה

חברת ג'נרל אלקטריק, בריטניה G.E.C. היא החברה הגדולה ביותר באירופה למוצרי אלקטרוניקה וקיימת זה שמונים שנה.

טלוויזיה של ג'נרל אלקטריק G.E.C. מיוצרת בבריטניה ומותאמת במיוחד לתנאי הארץ. נותנת לך תמונה יציבה ובהירה ואחריות מלאה.

טלוויזיה של ג'נרל אלקטריק G.E.C. — פירושה שני-עות רצון מוחלטת לקונה.

בקנותך מכשיר של ג'נרל אלקטריק, בריטניה, וודא שאכן זהו המכשיר האורגינלי הנושא את האותיות G.E.C. — שהן סמל הטיב.

יבואנים: יוסף טוינה בע"מ, מונטיפיורי 32, תל-אביב. רח' יפו 56, ירושלים.

הפוליטיות בהרצאותיו. הוא אף רמי שאם אומנם יעשה כן, הוא צפוי לפיטורין. השקפה זו נוגדת באופן חותך את עיקרון החופש האקדמי — עיקרון הבא לעודד את האקדמי לחשוב מחשבות עצמאיות, בכל התחומים, ואף לבטא אותן בהרצאותיו. עיקרון זה הוא מקודש, והפגיעות בו היוו את אחת הסיבות למהפכת-הסטודנטים העולמית. אם תתייצב אוניברסיטת תל-אביב מאחרי דעתו של אריאן, יהיה למאבק הסטודנטים יעד ברור חדש.

דח

עונש קולקטיבי

איזה עונש מגיע למחללי-השבט? לדעת דגלנו, ביטאון צעירי הנוער האנדאי — מיתה משמים, או אפילו מכוררי אל-פתח.

כתב השבוע הרב אליקים כהן, אב בית-הדין של גיבעת-אולגה, בביטאון הצעירים — במאמר הסוקר את אירועי השנה ש"חלפה מאז ניצחון-ששת-הימים:

"...מה עשה השטן ושלחיו? ...התחיל בטיולים לגדה המערבית, לרמה הסורית — וכמובן, הכל בשבת-קודש ועבירה גוררת עבירה, ביקורים בטיסונות במיגדו, כורר עים ומשתחוים בכניסה לשיקוצי-הנוצרים והאיסלם — מה עשתה השכינה?

הסתלקה למרומים. וככה אנו עדים ל"הסתרת פנים איומה: צוללת דקר, אוניית אילת, וכיו וכיו ואין לך יום וכיו וכיו יתומים ואלמנות, שכול ותאונות-זכרים, ו"אין מי שיגיד ומשחית הרף.

ועוד חושבים מחשבת-הפזשטים: מיקרה היא לנו ולא יד'הי ננעה בנו, ויש כבר סיגנון סטנדרטי: מוכרחים לתת קורבנות.

בלי קורבנות אי אפשר להשיג שום דבר" מעניין, אליבא דדגלנו ואביד גיבעת אולגה, איזה וכמה היילי-צה"ל וקורבנות תאוה צריכים ליפול, כקורבנות הענישה הקולקטיבית על חילול שבת?

בידור

לאן לא הערב

לאמרגן יעקב אורי יש אמונה תפלה: הוא מתחיל במכירת-כרטיסים למופעיו ב"יום שלישי" — בו נאמר "פעמיים כי טוב".

גם כשהביא אורי את הבאלט על הקרח לישראל, התחיל למכור את כרטיסיו למופע — שיערך אך ורק בתל-אביב — ביום ג', ההצגה עמדה להיערך במוצ"ש וביום א'.

ואז התברר לאמרגן שמהוה הכשיל אותו. **עבודה בלי שינוי.** למעשה הצטרפו כמה גורמים, לעכב את הבכורה: תחילה, איחרה האונייה שהביאה את ציוד-הלהקה

— השוקל 170 טון — כעשרים ימים. וכש"הגיע הציוד לאילת, נתגלו קשיים חדשים. אורי, שהיה בשנות השלושים פועל-נמל,

חשב שיוכל להחיש את הפריקה. לכן נסע אישית לאילת. שם התברר לו שכיום שוב אין עובדים כמו בשנות-השלושים.

לבסוף, יומיים לפני הבכורה, הגיע הציוד תל-אביבה. הרכבתו לוקחת, בדרך כלל, ארבעה ימים. משום כך גייס יעקב אורי, מלבד המומחים הזרים, גם מומחים ישראליים. כולם עבדו, ללא שינה כימעט, ב"מירוץ מטורף נגד הזמן.

ללא הועיל. בשבת לפני הצהריים ברור היה, כי לא יספיקו. אורי, שציפה לקהל של אלפים מכל הארץ — מאחר והמופע לא ינדוד ממקום למקום — החליט לשרד על ביטול-הבכורה.

ואז החל מירוץ-שדים מסכיב לקול ישראל. אורי התחנן שיבטלו את ההודעות ב"קול ישראל על המופע, המשודרות מדי שעתיים. הוסבר לו מקול ישראל שאי אפשר. הוא התחנן שישדרו הודעות חדשות, על ביטול המופע. אמרו — לא.

לכסוף, אחרי מוצ"מ מייגע, הסכימו אנשי-השידור להכניס להדשות שעה-שתיים הודעה קצרה על ביטול. אך כעבור חמש דקות, בתוכנית לאן הערב, הודיעו שהבכורה עומדת להתקיים.

בינתיים כבר הסתובבו יפהפיות-הלהקה, בחוצות תל-אביב, השתופו בשמש. בערב אפשר היה לראות את הרקדנית בריג'יט וריט בדיסקוטקים, במקום בזירת-המופע.

לעומת-זאת, נהר קהל מן הגליל והנגב, מחיפה ומירושלים — והושב ריקם.

כאשר נשאל איש יחסי-הציבור של קול ישראל, דויד גוימן, מדוע בעצם אי אפשר היה להודיע על ביטול, תמה גוימן: "אני חדש במיקצוע, יש בכלל מדור לאן הערב בשבת?

השתנו יותר

היה טכנאי טלוויזיה ומרכיב אנטנות

החודש נפתחים קורסים חדשים **טלביזיה מעשית**
6 חודשים — כולל מבנה המכשיר, תיקונים, אנטנות, הרכבה וכיוון.
3 חודשים — קורס מצומצם.
פרטים והרשמה: 1-9; 8-5.

פוליסטכניקום				
ת"א	חיפה	ר"ג	חולון	פ"ת
ברנר 17	שמריהו 30	ביאליק 42	סוקולוב 56	בר-כוכבא 1
מפנת 55				